El millor escenari de Borja García

El migcampista del Girona, absent de l'onze titular en les últimes jornades, torna diumenge al camp on més ha brillat com a futbolista, marcant disset gols a Segona amb el Còrdova que entrenava Paco Jémez, i on també va tastar la Primera

CÒRDOVA | MARC VERDAGUER

Estiu del 2011, amb només 21 anys, Borja García arriba al Còrdova procedent del Rayo Vallecano, amb qui s'havia estrenat molt jove a Segona Divisió, i de la mà d'un tècnic amb gust pel futbol d'atac, Paco Jémez, l'ara mitjapunta del Girona explota a la categoria. 38 partits (37 com a titular) i un munt de minuts i confiança per part del tècnic que es tradueixen en la millor versió de Borja García que, amb 17 gols, és el far ofensiu d'un equip que acabaria sisè a la Lliga i jugaria el play-off d'ascens a Primera Divisió, on el Valladolid el deixaria fora guanyant-lo per 3-0 a Zorilla. El Valladolid va pujar a Primera, el Còrdova es va quedar a Segona. Allà també seguiria Borja que, però, no ho faria al club andalús, sinó al Madrid-Castilla després que als blancs no els passés desapercebut el potencial d'un jugador que, amb 21 anys i sense ser davanter, havia marcat 17 gols a Segona Divisió.

Tot i una primera temporada prou bona al Castilla, 41 partits i nou gols en un filial madridista que, entrenat per Toril, es manté a Segona Divisió amb noms com Jesé, Morata o Txerisev, Borja García no ha acabat de tornar a trobar mai el punt que va exhibir en aquell any a Còrdova. Diumenge hi tornarà. «És un partit especial perquè hi he passat dues etapes de la meva carrera esportiva. Una molt millor que l'altra esportivament, però encara que hagin estat curtes les dues etapes meves al Còrdova han estat molt intenses i allà he deixat molts amics i tinc una estima especial per la ciutat». Borja García parla de dues etapes jugant com a local a El Arcángel, perquè després de dues temporades al Castilla (la segona força menys bona que la primera i acabada amb un descens a Segona B), fa dos estius tornaria a Còrdova, cedit pel Madrid.

Aquest cop, però, el Còrdova estava a Primera Divisió, havia pujat l'any abans en aquell controvertit final del play-off de Las Palmas, i Borja García viu una temporada menys plàcida a Andalusia de la que havia tingut tres anys abans. Ja no hi ha Paco Jémez, sinó que per la banqueta del Nuevo Arcángel hi passen tres entrenadors diferents -Albert Ferrer, Miroslav Djukic i José Antonio Romero- que no poden evitar el descens. Borja García juga un bon grapat de partits com a titular a Primera Divisió (22), però, com l'equip, tampoc brilla (1 gol) i a final de temporada, ja desvinculat del Madrid, accepta l'oferta del Girona per intentar recuperar el seu millor nivell a Segona A.

I a Montilivi, de moment, el talent de Borja García s'ha vist també en comptagotes, perquè va començar el curs comptant poc per a Machín, després va passar a fer-un lloc a l'equip titular i ara, en les últimes setmanes, s'ha quedat a la banqueta per sortir com a revulsiu en les segones meitats. «És clar que m'agradaria jugar com a

titular, com a tots els jugadors i jo no sóc una excepció, però ara només em queda treballar en els entrenaments i veure què decideix l'entrenador el diumenge», explica Borja García, que recorda que «a principi de temporada ja em va tocar no jugar, però jo estic disposat ajudar l'equip sigui de principi o sortint des de la banqueta. Ja s'ha vist que surti el jugador que surti al camp tothom està donant un nivell molt alt».

Jugui o no jugui a l'onze titular, el que té molt clar Borja García és que el Girona no tindrà un partit gens fàcil diumenge a Còrdova contra un equip que intentarà agafar un dels seus últims trens cap al play-off d'ascens. «El fet que porti aquesta ratxa negativa al seu camp encara els fa més perillosos; hem de recordar que són els mateixos jugadors que ens van guanyar aquí i que només es troben a una victòria nostra a la classificació».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/05/06/millor-escenari-borja-garcia/781677.html?utm_source=rss